

ASSISI-NYT – NYTÅRET 2006/2007

*Messe for de prætestuderende franciskanermunke
ved Frans' grav i
Basilica di San Francesco, Assisi, d. 23. december 2006*

Kæreste Assisi-venner

I de smukke dage mellem jul og nytår med kolde, stjerneklare nætter og strålende solskin om dagen sidder jeg og påbegynder denne nytårshilsen til jer alle. Jeg ved, at vinteren er mild, men meget grå og regntung nordpå, og jeg ville ønske, at det var muligt, at sende jer noget af den sol, som vi har været så velsignet med her i Assisi i næsten hele november og december måned.

Vintrene her i Midtitalien – og det gælder indtil nu også i år - er sædvanligvis så milde med kun let frost om natten og med så varmende sol om dagen, at der er grønt, saftigt, voksende græs iblandet små markblomster i alverdens farver og krukker med blomster overalt vinteren igennem. I Umbrien slår man endda græsplæner om vinteren, men ikke i den allervarmeste sommerperiode i juli og august, hvor græsset på grund af tørken ikke vokser. Bjergene og Umbriens mange farver i naturen hele året igennem og ikke mindst

hele vinterens friske grønne farver, er noget af det i naturen i dette land med dets subtropiske klima, som jeg sætter allerstørst pris på.

Den franciskanske jul i Assisi

Mange gange er jeg i årets løb blevet mødt med spørgsmål om det franciskanske liv, og jeg har derfor valgt at gøre dette nyhedsbrev nok mere personligt end sædvanligt. Som en illustration af, hvordan nogle af franciskanerne har fejret julen i Assisi, er her en lille beretning om Pater Mizzi og min jul sammen med brødrene.

I lighed med de tidligere år tilbragte vi d. 24. december med brødrene på Franciscanum, Franciskanerordenens (OFM Conv.) præsteseminarium, hvor Pater Mizzi har boet i de seneste 3 år, og som ligger lige over for min lejlighed. Vi startede julefejringen på smukkeste vis med en særlig messe d. 23. december, der på dyb måde åbnede hjerter og sind for julens indstrømning. Franciscanum havde bedt Assisis biskop, Msgr. Domenico Sorrentino, om at være hovedcelebrant ved en messe for alle de præstestuderende munke, der blev koncelebreret af de ledende spirituelle rådgivere og præster for de unge brødre, heriblandt Pater Mizzi. Messen fandt sted ved Frans' grav i krypten på Basilica di San Francesco, og var måske en af julens allersmukkeste, der stadigvæk står meget stærkt printet i min erindring. På dyb, inderlig og ydmyg en måde viste biskoppen sin overgivelse til Frans og Jesus ved at ligge på knæ foran graven adskillige gange under messen, ved at bøje sig dybt og meget længe under eukaristien og med en meget blid og kærlig stemmeføring at prædike, så vibrationerne af medfølelse og kærlighed forstærkedes og strømmede ind og ud ved graven. Også jeg lå på knæ under meget af messen, hvor jeg fornemmede så stærkt og bevægende et nærvær af Frans, at tårerne trillede og jeg fornemmede, at Frans tog os alle i hænderne og med sin velsignelse gav os sin støtte i den opgave i hans ånd, som vi har påtaget os hver især og søger at udføre bedst muligt.

D. 24. december blev også minderig, idet jeg som eneste udefrakommende og i øvrigt eneste kvinde blev inviteret til at deltage i Franciscanums julevesper (aftenbønner) i det ellers lukkede afsnit af klosteret. Anført af Franciscanums rektor, padre Alfredo, der havde Jesusbarnet i sine arme, gik vi alle i procession med lys i hænderne gennem korridorerne i det mørkelagte kloster. Under processionen sang vi den inderlige og meget smukke "*Adeste Fideles*" på latin skrevet af englænderen John F. Wade i ca. 1743, hvor omkvædet lyder således:

Venite adoremus, venite adoremus, Venite adoremus, Dominum.

(O come, let us adore Him, O come, let us adore Him, O come, let us adore Him, Christ the Lord).

Da vi ankom til præsteseminariets smukke kapel, blev Jesusbarnet placeret i sin krybbe foran alteret prydet af blomster og lys, og vi fortsatte med at synge de aftenbønner, som hører til netop denne dag, d. 24. december i stille afventning af Jesu fødsel og hvert års fornyelse og intensivering af julens indstrømning af lys, fred, kærlighed og ekstatisk glæde.

Jesusbarnet i sin krybbe ved alteret i Franciscanum

Efter vesperen var vi klar til aftenens mere hyggebetonede samvær med middag – alt godt fra havet, som er den sædvanlige italienske juleaftensmiddag – samt den traditionelle julekage og julekna. Middagen indledtes så smukt med, at munkene på hvert deres sprog sang ”Stille Nacht”. Denne nok allersmukkeste julesalme, der elskes overalt på Jorden, hørtes på italiensk, kinesisk, indonesisk maltesisk, ukrainsk og dansk, mens jeg tænkte på, hvordan også disse salmer er med til at forbinde os som brødre og søstre på tværs af sprogmæssige, nationale og kulturelle skel. Da middagen var overstået kom den del af juleaften, som altid afstedkommer en masse glæde og jubel hos de unge munke. Hvert år er der en af dem, der klæder sig ud som julemand, og trukket på en kærre af en udklædt hjælper føres han ind til juletræet i refektoriet, hvoromkring der ligger pakker. Mens julemanden til stor jubel ustandseligt ringer med sin klokke, kalder han os en efter en op til juletræet, hvor et kort skrevet til hvert enkelt af os oplæses, og vi får overrakt en julegave, der er udvalgt med stor omhu – religiøse bøger, musik, religiøse figurer,

kalendere samt også varmt tøj til vinteren især til de munke, der kommer fra fattige provinser som Indonesien, Ukraine og Kina.

Juleaftenssamvær i refektoriet på Franciscanum

Og så havde vi travlt med at komme af sted til midnatsmessen i Basilica di San Francesco, hvor alle de unge munke går i procession ind i kirken efterfulgt af alle franciskanerpræsterne som medcelebranter for den hovedcelebrerende kardinal fra Vatikanet, som af paven er udpeget til at være Basilikaens særlige beskytter. Midnatsmessen og også den efterfølgende højmesse om eftermiddagen 1. juledag var uendeligt dybe og smukke. Når jeg så rundt i den totalt fyldte Basilika, fornemmede jeg, at mange af de tilstedeværende blev så stille i deres hjerter og legemer, at der fremmedes en indre forløsning og overgivelse. Der er altid nogle øjeblikke under en messe i Basilikaen, hvor jeg oplever, at det indre guddommelige samarbejde nu er så optimalt, at dørene til Gudsriget åbner sig, således at der ligesom helt uhindret strømmer guddommelig fred, medfølelse, kærlighed og glæde ned og favner alle tilstedeværende. Sådanne meget dybe øjeblikke var der også i år flere af under julens messer. Et af disse var, da en meget sensitiv franciskanerpræst uendeligt smukt og dybt sang Lukas Evangeliet, hvorefter hovedcelebranten som en velsignelse løftede den store bibel i guldslag mod alle fire verdenshjørner. Et andet meget bevægende øjeblik var, da alle tilstedeværende - præster, munke, nonner og hele menigheden - knælede ned i taknemmelighed for Gudsrigets gave til os alle ved inkarnationen af Jesus for godt 2000 år siden. Efter trosbekendelsens ord: "*Som for os mennesker og for vor frelses skyld er nedstegen fra Himlen og har påtaget sig kød ved Helligånden af Jomfru Maria og er blevet menneske*", knælede vi alle ned i et minuts åndeløs stilhed i kirken, hvor jeg fornemmede, at der udsendtes en tone af så intens indre lytten og længsel, at Gudsrigets

svar kan aktiveres. Også under kommunionen, hvor koret under midnatsmessen meget inderligt og smukt sang en af Padre Domenico Stellas (se *ASSISI-NYT* for oktober 2006) allersmukkeste kompositioner "Laetentur coeli", var der så mærkbart et guddommeligt nærvær, at det fornemmes som var Fredens, Kærlighedens og Medfølelsens Herre til stede midt blandt os med sin velsignelse, der havde forvandlet brødet og vinen til Hans legeme og blod. Basilikaens dygtige kor er som altid under de store messer en stor hjælp til at udsende de toner, som tiltrækker engleriget, og også i år var deres afsluttende "O Holy Night" så kraftfuld og inderlig, at vi opfyldte og belieuede af Helligåndens ekstatiske glædesbudskab gik hjem i mørket i den stille, hellige julenat, hvor vi først kom i seng ved 2.30-tiden.

På vejen hjem talte Pater Mizzi og jeg med taknemmelighed om den store velsignelse og gave det er, at der i nu mere end 750 år hver eneste dag er fejret messer, mediteret og bedt bønner i Frans' gravkirke, og om de mange millioner mennesker, der gennem tiderne har fået hjælp til overgivelse i denne uendeligt smukke kirke. Det var Frans' ønske før sin død at blive begravet netop her på en lille bakke i det store Monte Subasio bjergmassiv, fordi stedet, som kaldtes "Colle del Inferno" (Helvedesbakken), i Middelalderen var henrettelses- og begravningsplads for de kriminelle og dermed samfundets mest udstødte. Frans' kunne på denne måde give sit sidste vidnesbyrd om at gå i Jesu fodspor. Pave Gregorius IX, som i 1228 helgenkårede Frans, gav sin accept, og ved grundstensnedlæggelsen dagen efter helgenkåringen, omdøbte han begravningspladsen til "Colle del Paradiso" (Paradisbakken), et navn den har båret siden.

Formiddagen 1. juledag blev tilbragt i stilhed og i indre arbejde bøn- og meditationsarbejde efter den lange hellige nat, og først omkring middagstid gik vi til festfrokosten i refektoriet på Sacro Convento for også at være sammen med brødrene, der har deres virke i ordenens moderkloster. Refektoriet var smukt pyntet med stalden med Maria, Josef og Jesusbarnet, med figurer af Frans og øvrige franciskanerbrødre samlet omkring krybben, juletræ, blomster og øvrig juleudsmykning samt flag fra alle de lande, der har sendt brødre til Sacro Convento. Mellem de ca. 60 brødre, der for tiden bor og virker på Sacro Convento, er der repræsentanter for 20 forskellige lande fra alle kontinenter på Jorden, naturligvis flest italienere, men også andre europæiske lande og så fjerne himmelstrøg som Canada, USA, Brasilien, Kina, Japan, Indonesien, Australien samt flere afrikanske nationer. Efter den glædesfyldte festfrokost deltog vi i den store 1. juledags højmesse i Basilikaen, hvor alle præster og munke i ordenen igen var med. 2. juledag fortsætter de mange messer, men nu får alle de prætestuderende brødre fri til at tage på et 10 dages julebesøg i hjemegnen, hvis der er penge til billetten i provinsen eller måske i vedkommendes familie. Dette er ensbetydende med, at de prætestuderende fra Indonesien, Kina og Ukraine forbliver i Italien.. Efter det omfattende daglige både ydre og indre arbejde, som jeg oplever, at alle munkene i ordenen har påtaget sig, er det tiden for en meget tiltrængt ferie for de unge, der når de vender tilbage skal i gang med de mange eksaminer, der afslutter efterårets og vinterens semester. Så de har såmænd nok deres studiematerialer med sig.

*Refektoriet på Sacro Convento med nogle af flagene fra de lande,
der har brødre med et virke på moderklosteret*

I år blev vi også beriget med en julekoncert sunget af Basilikaens kor. Sidste år måtte den nemlig aflyses i sidste øjeblik, fordi vi lige den dag fik et så voldsomt snevejr i Umbrien, at korets medlemmer eller koncertdeltagere ikke kunne komme frem ad de veje i dalen, der var blevet til et kaos, fordi så kraftig et snefald er så sjældent, at der simpelthen ikke er snerydningsudstyr nok. Vi må i stedet med tålmodighed vente på, at vejret mildnes, og solen smelter noget af al sneen. Men i år lykkedes det at gennemføre koncerten i det solrige og lune højtryksvejr, der indtil nu kun på toppen af den 1,3 km høje Monte Subasio har givet snefald. Koncerten var uendeligt smuk, og da korets leder, Padre Giuseppe Magrino, i år primært havde valgt stille, bløde og meget harmoniske kompositioner, bl.a. Padre Domenico Stella, var det en koncert, der gav stor og tiltrængt healing til trætte indre legemer og brugte hjerter.

Julen 2006 var min 6. julefejring i træk i Assisi, og igen oplevede jeg, hvordan Franciskanerne – kvinder som mænd – og Klarisserne går så inderligt i Frans' og Klaras fodspor, at deres messer og øvrige indre arbejde er en dyb støtte til alle, der bliver stille i Assisi, og i øvrigt en stor hjælp til hele Den Katolske Kirke, idet Assisi sandsynligvis er kirkens vigtigste og mest kraftfulde hjertecenter. Når jeg efter midnatsmessen vågner op 1. juledag, og på denne specielle dag, som efter min mening er en af årets smukkeste, fortsat har næsten al bevidsthed absorberet indad, slås jeg hvert år af den uendeligt store stilhed og fred, der ligesom har sænket sig over Jorden. I denne store fred og stilhed føles luften nærmest elektrisk og sitrende af det englenærvær, der kulminerer i ekstatiske glæde i løbet af den hellige julenat.

*Cappella Musicale della Patriarcale Basilica di San Francesco d'Assisi
Basilikaens kor efter julekoncerten d. 28. december 2006*

Juledagene i Assisi med så flot vejr har været præget af helt usædvanligt mange pilgrimme, og der har ikke som ellers været dage med mere stille og tomme gader op mod nytår. I år kommer vi uden tvivl om på den anden side af julens afslutning, nemlig Hellig Tre Konger d. 6. januar, førend vinterens stilhed igen sænker sig over Assisi. Det synes som om, at mennesker i stadigt stigende antal tager til Assisi for at få hjælp til overgivelse, og i år havde også stor gruppe danskere fra en højskole valgt at fejre julen i Assisi. Foruden nogle formiddage med foredrag af mig og Pater Mizzi var de på besøg på alle Frans' og Klaras helligsteder, hvor også Eremo delle Carceri og La Verna som sædvanligt gjorde et dybt indtryk, de oplevede levende krybbespil, deltog i julekoncert i Basilica di Santa Chiara, hørte Klarisserne synge om morgenen og deltog i midnatsmessen i Frans' Basilika. Under afskedsmiddagen var det som sædvanligt opløftende for mig og Pater Mizzi at opleve det lys og den glæde i gruppen, der havde blødgjort ansigter og hjerter og forhåbentligt styrket dem til en ny tårn i dagliglivets krav og opgaver i Danmark.

Årsskiftet i Assisi

Årsskiftet i Assisi er præget af det religiøse fokus samtidigt med, at der også er festligt samvær i hjemmene, og udendørskoncert med fyrværkeri på Piazza del Comune og i dalen ved midnatstid. På denne eneste aften i året spiller munkene på Sacro Convento efter aftensmåltidet et lotterispil, hvor de til stor morskab kan vinde små præmier, førend de - efter de meget travle juledage med modtagelse af pilgrimme, skriftemål og mange messer - atter tjener under en natteandagt med bønner i Basilikaen, som starter kl. 23.00. I kirkerne i Assisi fejres ikke mindre end 30 af sådanne messer på

året sidste dag og det nye års første dag. Vi deltager naturligvis i højmesserne i den totalt fyldte Basilika, hvor Pater Mizzi er koncelebrerende præst. Under messerne d. 31. december er hovedtemaet en ihukommelse af og taksigelse til Gud for det år, vi er ved at slutte, samt en fejring af den hellige familie, Josef, Maria og Jesus. Den store højmesse nytårsdag er dedikeret til det kommende år med inderlige bønner om hjælp til lidelsen på jorden samt til Maria som Guds moder - den fest, som er den største Mariafejring i Den Ortodokse Kirke. Koret sang under begge disse uendeligt kraftfulde messer, og på grund af det særlige fokus på Maria d. 1. januar var det især mange af de elskede, kraftfulde og uendeligt smukke Maria-kompositioner, som vi tryllebundne kunne lytte til, bl.a. Padre Magrinos egen hyldest til Maria samt "Tota Pulcra es Maria".

Den 1. dag i det nye år afsluttedes med, at Pater Mizzi og jeg besøgte et af de mange levende og meget stemningsfyldte krybbespil, som udspiller sig i området omkring Assisi. Det gav os en morsom oplevelse af rødderne for 2.000 års Kristendom, samtidigt med at vi tog skridtet ind i det nye år. Som altid var det glædelig at se alle de familier med børn, der tilbringer tid ved krybbespillene. Børnene står med store, glade øjne og følger de meget livagtige opførelser af tiden for Jesu fødsel, mens forældrene filmer og fortæller historierne. De voksne og børn, der spiller alle de forskellige aktører i tiden for Jesu fødsel, nyder tydeligvis deres roller, og glade besvarer de spørgsmål om, hvad det er, de repræsenterer. Selv dem, der agerede tidens skriftkloge, farisæerne, var nok mere venlige, hjertevarme og imødekommende, end det var sædvanen for den tids tolkere og lærere i Moseloven.

*I dialog med farisæerne ved levende krybbespil
i Petignano d'Assisi julen 2006*

Et kig tilbage på året, der gik

Nytåret er jo for os alle en naturlig tid til både at se tilbage og drage mest mulig lære af de indhøstede erfaringer, glæder og vanskeligheder gennem det forgangne år samt til at se fremad mod det nye år med ønsker, forhåbninger og planer for den kommende tid. Det er med en følelse af dyb taknemmelighed, at Pater Mizzi og jeg kan se tilbage på et år, der på mange måder har været præget livets mere blide sider, således at udfordringerne og lidelserne har været overkommelige og er blevet overskygget af megen glæde. Vi ved, at dette ikke er gældende for alle læsere af *ASSISI-NYT*, der i 2006 blev ramt af mange store prøvelser, megen sorg ved at have mistet en kær og ved alvorlig sygdom. Her på årets sidste dag går vor medfølelse, vore tanker og bønner til alle jer, der har delt jeres sorger og svære prøvelser med os. Må det nye år bringe healing, trøst og forhåbning til jer alle.

Når vi vender blikket ud mod verden, er det også med medfølelse med den megen lidelse, som millioner af brødre og søstre fortsat kæmper med. Må guddommelig fred, glæde, kærlighed, håb og fortrøstning forplante sig bredere og dybere ud i Menneskeheden i det nye år.

En af vore glæder er, at vi her ved årsskiftet kan konstatere, at 2006 har betydet, at igen i år har flere pilgrimme end tidligere lyttet til sjælens kalden om at tage til Assisi, hvor der kan ske så dyb en indre vækkelse, forvandling og forløsning til gavn for det enkelte menneske, dennes nærmeste omverden og hele Menneskeheden. Det bliver spændende i det nye år at få tallene fra Turistkontoret, men jeg tror, at vi er godt over de 5 millioner, som var tallet for 2005. Fra alle verdenshjørner er flere og større grupper af turister og pilgrimme strømmet til den hellige by, og det synes som om, at den stille periode i Assisi bliver fortsat kortere.

Pater Mizzi og jeg har været involveret i nogle af de dybest søgende af disse grupper af pilgrimme fra forskellige traditioner og religioner. Besøgene af buddhister, shintoister og anglikanere fra Japan samt hinduister fra Indien har været meget glædesfyldte, eksotiske og farvestrålende indslag mellem de mange øvrige grupper fra forskellige traditioner, som er kommet fra USA, England, Malta, Italien, Polen, Slovenien, Slovakiet, Litauen, Ukraine, Serbien, Brasilien, Palæstina, Sverige, Norge og Danmark samt andre landes mindre grupper, og som vi har delt *"the Spirit of Assisi"* med. Under de retræter, som *ASSISI MISSION* har tilbudt er det naturligvis med en endnu større følelse af mening og nytte, at vi har delt en hel uge med åbne, søgende mennesker, og dermed nået en fælles endnu dybere absorbering ind i *"The Spirit of Assisi"*. Også møderne med de unge konfirmander fra Sverige, med unge fredsarbejdere fra Palæstina og med de ortodokse kristne fra lande i Østeuropa har været meget smukke og opløftende, ligesom de mange samtaler med individuelle deltagere i grupperne har beriget os med forståelser og viden om mange smukke fredsinitiativer og meget smukt næstekærligt arbejde rundt omkring på Jorden, som giver håb og fortrøstning for det videre arbejde med at fremme Menneskehedens broder-/søsterskab.

Gruppe af fredsarbejdere fra Palæstina – muslimer og kristne – på Sacro Convento i august 2006

Pater Mizzi har været taler på flere møder og kongresser i Assisi og rundt omkring i Italien, og det har bibragt mig stor entusiasme og optimisme at være deltager i og få indblik i disse initiativer, samtidigt med at jeg har kunnet give indre støtte til arbejdet. Pater Mizzi var også på en tur til Polen, hvor han var delegeret på det interreligiøse møde *"Fra Assisi til Gdansk"* (se *ASSISI NYT* for november 2006), ligesom det store internationale, interreligiøse fredsmøde i Assisi i dagene d. 4.-5. september (se *ASSISI NYT* for september 2006), måske nok var det møde i året, hvor *"the Spirit of Assisi"* nåede længst ud og på samme tid stimulerede tusinder af fredsarbejdere til fornyede anstrengelser for at fremme fred, solidaritet og broder-/søsterskab i også vanskelige, konfliktfulte og fattige områder rundt om på Jorden. Vi havde også den glæde at kunne rejse til Danmark og Norge i marts og igen til Danmark i november, hvor vi delte *"The Spirit of Assisi"* med ikke alene mange kendte "Assisi-ansigter" men også mange nye. Også rejser med hovedvægt på det indre nedfældningsarbejde i Syditalien blev en mulighed i 2006, idet jeg i sommers var først i San Giovanni Rotondo, hvor Padre Pio virkede i 52 år, og dernæst ved Amalfikysten. I november var jeg igen i San Giovanni Rotondo for på selve stedet at forstærke det indre arbejde, der var blevet påbegyndt.

En af årets allermest tidskrævende opgaver var skabelsen af *ASSISI MISSION's* hjemmeside. I samarbejde med vor dygtige og kreative webmaster arbejdede vi intenst i mange uger. D. 13. marts var en glædens dag for os, for da kunne den danske version af hjemmesiden omsider se dagens lys, og d. 19. maj kunne vi efter det store oversættelsesarbejde lancere den engelske version. Når vi her ved udgangen af 2006

tænker på alle de respons, vi har modtaget på hjemmesiden, og ser statistikken på besøgende, der viser, at i perioden fra dens start og til og med november er hjemmesiden i gennemsnit besøgt 17 gange hver dag, og i december er det steget til gennemsnitligt 24 besøg om dagen, er det med stor glæde og taknemmelighed, at vi kan konstatere, at de mange timer var umagen værd. Det er vor forståelse, at *"the Spirit of Assisi"* via hjemmesiden har fået endnu et "instrument" at virke igennem, og det er med ydmyghed, at vi retter en tak til vor webmaster, vor engelske korrekturlæser og til Jesus, Maria, Frans og Klara for den guddommelige bevågenhed og støtte.

Assisi-retræte med nordmænd i juni 2006

Der er ingen tvivl om, at den allervigtigste opgave, nemlig det indre arbejde for at forstærke *"the Spirit of Assisi"*, således at de forløsende, forvandlende og helliggørende vibrationer og strømme kan nå et endnu større område og kan plantes som lysspor og lysvibrationer rundt omkring på Jorden af mange af de lysarbejdere, der kommer til Assisi, er blevet væsentligt intensiveret i 2006. Det mærkes helt tydeligt, er løbende vist i inspirationer og er også bekræftet af mange af de lysarbejdere, der har været på fornyet besøg i Assisi i 2006. Det kan også aflæses af det større antal pilgrimme og turister, der i 2006 – som af en guddommelig "magnet" - er trukket til Assisi. Vi retter en tak af hjertet til de brødre og søstre i Skandinavien og øvrige lande, der har følt sig kaldet til at støtte Guds arbejde i Assisi i 2006, og som har stillet hjerter til rådighed under tjenester, meditationer, bønner, etc. Der er stadigvæk brug for så megen indre støtte til det guddommelige samarbejde som overhovedet muligt fra de af jer, der er fortrolig med et sådant meditativt indre arbejde, og det vil derfor også i den kommende tid være meget gavnlig og fremme processen, hvis du bekræfter, at du står til rådighed for det guddommelige samarbejde, eller hvis du ikke er kendt med at arbejde på denne

meditative måde - simpelthen ved at bede om hjælp til Jorden, Menneskeheden og de lidelsesområder, du føler for, f.eks. ved at bede den enkle bøn for 2007 af Pater Mizzi, som afslutter denne nytårshilsen.

Den overordnede guddommelige lov om menneskets fri vilje betyder som bekendt, at vi aktivt skal bede Gudsriget om hjælp, for at denne kan gives. Som nævnt i *ASSISI-NYT* for julen 2005 gør Maria i mange af sine åbenbaringer i vor tid opmærksom på denne helt fundamentale lovmæssighed mellem Gud og mennesket. I forbindelse med Maria åbenbaringerne i Frankrig i 1830 (den undergørende medalje) svarer Maria det følgende på Catherine Labourés spørgsmål om, hvorfor nogle af ædelstenene på Marias hænder ikke er lysende og udstrålende som de andre: *"De ædelstene, som forbliver mørke, er symbol på de nådegaver, som mennesker glemmer at bede om"*.

Det er med glæde, at jeg kan fortælle, at Pater Mizzi helbredsmæssigt har haft et relativt fredeligt år, der dog i nogle måneder har været præget af mange bivirkninger af den medicinske behandling. Men især fra begyndelsen af november måned har han haft så megen energi og så mange kræfter, at aktiviteterne har kunnet forøges. Julen 2006 har således været perioden med det største velbefindende i de ganske mange år, der for Pater Mizzi har været præget af dybe overgivelsesprocesser, store operationer og efterfølgende medicinske behandlinger. Med denne nytårshilsen retter Pater Mizzi en tak til alle de af jer, der har givet støtte til hans proces, og som har fulgt ham de med bønner, medfølelse og kærlighed, som han stadigvæk har brug for.

Japanske Buddhister på Sacro Convento i september 2006

Når vi ser tilbage, er det sammenfattende indtryk, at den nye opgave i Assisi, som Pater Mizzi og jeg så småt påbegyndte i sommeren 2004, ikke mindst på et indre plan, er blevet manifesteret både dybere og bredere i år 2006, og det er vi naturligvis både glade og taknemmelige for. Dette kunne ikke have været sket uden den uvurderlige støtte, som vi har modtaget fra mange sider, og naturligvis ikke mindst fra de "indre arbejdsgiveres" side. Fra os begge sender vi en stor tak til alle de af jer læsere af nyhedsbrevene, som med varme, kærlighed, interesse, bønner og indre arbejde samt konkret ydre bistand og donationer har støttet os i opgaven i Assisi. Af hjertet tak.

Det nye år

Her i det nye års allerførste dage er det med ganske megen fortrøstning, entusiasme, glæde og tillid, at vi søger at se frem til at tage hul på det nye års opgaver med de udfordringer og vanskeligheder, der vil ligge heri. Pater Mizzi og jeg er her ved årsskiftet bevidste om, at vi står over for nogle vanskelige opgaver og udfordringer, og at vi har brug for så megen indre og ydre støtte som overhovedet muligt fra alle de af jer, der har hjerte for missionen i Assisi. Men da ingen af os jo dybest set ved, hvad morgendagen vil bringe, så er det også en træning i dybere overgivelse til det kærlige og vise forsyn, der ligger for os hver især og for de opgaver, vi har taget på os. Vi har begge en grundlæggende tillid til, at vi får den hjælp, som vi har brug for til at klare vanskelighederne, og dermed kan vi lettere følge Jesu opfordring om at være med til at tage hans kors op, lade den forløsende kristuskærlighed virke gennem korsets smerte i hjertet, hvorefter vi kan opdage, at det kan blive til en velsignelse for missionen og dermed være lettere at bære. Og dette gælder jo for os alle – hvert eneste menneske på Jorden trænes i forskellige niveauer af det store Kristusmysterium.

Ubegrundede bekymringer, manglende tillid og modløshed over for en fremtid, som vi måske kun aner konturerne af, og som vi ikke som personlighed alene har kontrol over, er nok en af de største "kærligheds- og glædesrøvere", vi kan trækkes med. I sit ekstrem kan denne tilstand slukke så meget mod, entusiasme, håb og glæde, at vi og det gode, vi gerne vil bidrage med, hæmmes alvorligt. Det er et individuel og kollektivt skisma, der bunder i talrige vanskelige erfaringer og lidelsesbølger, hvor håbet og tilliden til det gode blev knust. I vor tid er vi alle i vor vestlige verden i en træning i at nå et niveau af ubekymrethed, glæde, håb og tillid, der er kombineret med gå-på-mod, sund skelnevne, voksen ansvarlighed og balanceret handlekraft. Må det nye år bringe dybere niveauer af håb, idealisme, gå-på-mod og fortrøstning for alle os, der deler de indimellem vanskelige vilkår med at være bevidste instrumenter for lys, glæde, håb, visdom og kærlighed til Jorden, og må hele Menneskeheden få del i dette.

Pater Mizzi og jeg står som nævnt over for et år med nye vanskeligheder og udfordringer. Som beskrevet i julens nyhedsbrev hviler næsten hele missionen og dens aktiviteter på de frivillige donationer, som vi modtager. I en inspiration d. 1. januar var det fortsat et ønske fra "arbejdsgivernes" side, at *ASSISI-NYT* prioriteres højt i forhold til de kræfter, vi har. Det er et stort arbejde, og vi har brug for hjælp, så også det kan få mulighed for at fortsætte. Føler du for at støtte missionen økonomisk, modtager vi naturligvis en sådan hjælp med taknemmelighed.

Kursusaktiviteter i 2007

I begyndelsen af januar måned får jeg mulighed for at gøre kursusplanen for 2007 færdig, herunder at udarbejde de sidste brochurer for kurserne i oktober og december 2007. Da jeg ved, at flere er interesserede i decembers Maria-fordybelse, kan du således holde øje med hjemmesiden, hvor brochurerne vil blive lagt ud, ligesom jeg naturligvis gør opmærksom på dette i næste nyhedsbrev.

Deadline for tilmelding til **ASSISI MISSION's** første retræte i 2007, som vi ser meget frem til – **påskeretrætet i Assisi over 10 dage fra d. 31. marts til d. 9. april** - nærmer sig. Påsken i Assisi er en uendeligt smuk højtide, og jeg ved, at mange har en længsel efter at deltage i den hellige uge, som den udspiller sig i fodsporene på Jesus, Maria, Frans og Klara. Er du en af dem, der gerne vil realisere dette ønske i år, gør jeg opmærksom på, at deadline for tilmelding er **d. 25. januar 2007**. Efter denne dag kan jeg ikke garantere billige flybilletter eller plads på klosteret. Der er omkring 6 ledige pladser til påskens fordybelse i Assisi..

Deadline for tilmelding til årets øvrige retræter fremgår af hjemmesidens kursusplan for 2007.

På Eremo delle Carceri med dansk retrætegruppe i juli 2006

Her tidligt morgen på det nye års 2. dag står jeg i min lejlighed og kigger ud over den storslåede dal for foden af Monte Subasio. Solen kigger frem og skinner på det smukke patchwork tæppe af spirende grønne og brune marker, de knejsende, mørkegrønne cypresser og mange forskelligartede stedsegrønne nåletræer, de løvfældende træers brune

stammer og grene samt de grønne græsarealer. Som om det er et magisk øjeblik med en helt særlig velsignelse af det kommende år ligger den store kuppel over et af Frans' yndlingssteder, Porziuncola, og stråler særligt intenst i den tidlige morgensol. Mon ikke der allerede nu spirer nye frø af håb, glæde, kærlighed, fred og skønhed, der kan bringes til fuld blomstring i løbet året? Må denne vision med Guds hjælp gælde den menneskelige familie som helhed og hele Guds skaberværk på vor smukke jord.

Med både Pater Mizzis og mit ønske til jer alle om et godt nytår velsignet med mange smukke og dybe stunder samt med indre og ydre støtte til de processer og opgaver, som det nye år vil bringe hver enkelt af jer, slutter vi nytårshilsenen med denne bøn, som Pater Mizzi bad og nedskrev nytårsmorgen for alle jer, der støtter missionen i Assisi og i øvrigt alle, der i "*the Spirit of Assisi*" arbejder for fred, kærlighed, respekt, enhed og dialog:

A Prayer for the New Year

2007

Dear Lord, at the beginning of the New Year
it is with deep gratitude that we give you thanks
for all that you gave us
during the past year that has just ended.

Now that a new year has just started
we ask you to bless us and protect us,
to give us wisdom to take the right decisions,
strength in our weakness
and light in doubts and in darkness of mind.

Bless the mission of love, of peace and respect,
of unity and dialogue
you have entrusted to us in the *Spirit of Assisi*.

Bless and protect all those who support this mission,
repay them a hundred fold for their help and kindness,
and generosity.

Send over us and on our collaborators
your Holy Spirit.

Make us instruments of peace and love
and bridges that unite.

This we ask in the name of Jesus Christ our Lord.

Amen

De kærligste hilsner - fred og alt godt fra Assisi

Bente

*Tibetanske Buddhister, bosat i Indien, med følge efter dialogdag på Sacro Convento i Assisi
Munken i midten, Lama Choden Rinpoce, har siddet isoleret i en hule
i Sydindien i 20 år. Nu rejser han rundt til tibetanske buddhistcentre
over hele verden, hvor han giver undervisning og buddhistiske initiationer*

ASSISI MISSION ♦ Bente Wolf ♦ Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Italy
tel: +39 075 8155 278 ♦ e-mail: bente@assisimission.net
web: www.assisimission.net